

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

25. podkreśla kluczową rolę tabeli wyników rynku wewnętrznego oraz tabeli wyników rynków konsumenckich w kontekście bardziej skutecznego wykorzystywania instrumentów monitorowania i analizy porównawczej, które to tabele stanowią ważny pośredni mechanizm dyscyplinujący; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania i personelu, tak aby tabela wyników rynków konsumenckich mogła być dalej rozwijana;

26. zauważa, że sądy krajowe odgrywają zasadniczą rolę w stosowaniu prawa Unii Europejskiej i w pełni popiera wysiłki UE zmierzające do rozszerzenia i koordynowania szkoleń sądowych dla sędziów krajowych, przedstawicieli zawodów prawniczych, urzędników i urzędników służby cywilnej administracji krajowych;

27. jest zdania, że kiedy Komisja rozpoczyna procedurę w sprawie uchybienia zobowiązaniom skierowaną przeciwko państwu członkowskiemu, powinna wydać komunikat informujący, że akt stanowiący uchybienie wobec prawodawstwa UE może zostać zakwestionowany przez zainteresowanych obywateli państwa członkowskiego przed ich sądami krajowymi;

28. przywołuje swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości – programu sztokholmskiego; jest zdania, że podstawowe znaczenie ma intensyfikacja szkoleń w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, między innymi w kontekście planu działania wdrażającego program sztokholmski;

29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich i parlamentom państw członkowskich.

Radiofonia i telewizja publiczna w ere cyfrowej: przyszłość podwójnego systemu nadawania

P7_TA(2010)0438

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie publicznych usług nadawczych w epoce cyfrowej: przyszłość dwoistego systemu (2010/2028(INI))

(2012/C 99 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 oraz art. 106 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając załączony do Traktatu o Unii Europejskiej protokół nr 29 w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich,
- uwzględniając art. 11 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 września 1996 r. w sprawie roli telewizji publicznej w społeczeństwie multimedialnym ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2008 r. w sprawie koncentracji i pluralizmu mediów w Unii Europejskiej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 z 28.10.1996, s. 180.

⁽³⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 85.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej ⁽²⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie pluralizmu mediów w państwach członkowskich Unii Europejskiej (SEC(2007)0032),
 - uwzględniając zalecenie nr R(96)10 z dnia 11 września 1996 r. Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie zagwarantowania niezależności publicznych usług nadawczych,
 - uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie w dniu 25 stycznia 1999 r. w sprawie publicznych usług nadawczych ⁽³⁾,
 - uwzględniając zalecenie nr CM/Rec(2007)2 z dnia 31 stycznia 2007 r. Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie pluralizmu mediów i zróżnicowania zawartości programowej,
 - uwzględniając zalecenie nr CM/Rec(2007)3 z dnia 31 stycznia 2007 r. Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie misji mediów publicznych w społeczeństwie informacyjnym,
 - uwzględniając zalecenie nr 1878 (2009) z dnia 25 czerwca 2009 r. Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie finansowania publicznych usług nadawczych,
 - uwzględniając oświadczenie z dnia 27 września 2006 r. Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie zagwarantowania niezależności publicznych usług nadawczych w państwach członkowskich,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A7-0286/2010),
- A. mając na uwadze, że w europejskim społeczeństwie demokratycznym udział obywateli w debacie publicznej oraz dostęp do informacji w cyfrowym świecie zależą od prężnie działającego i konkurencyjnego sektora audiowizualnego i prasy drukowanej,
- B. mając na uwadze, że media radiofoniczno-telewizyjne stanowią najważniejsze źródła informacji dostępnych dla obywateli w państwach członkowskich UE i w związku z tym są istotnym czynnikiem kształtowania ich wartości i opinii,
- C. mając na uwadze, że zarówno publiczne, jak i prywatne usługi nadawcze mają do odegrania istotną rolę w odniesieniu do europejskiej produkcji audiowizualnej, różnorodności i tożsamości kulturowej, pluralizmu, spójności społecznej, wspierania podstawowych wolności i funkcjonowania demokracji,
- D. mając na uwadze, że nadawcy publiczni odgrywają prekursorską rolę w stymulowaniu i wykorzystywaniu postępu technologicznego do przekazywania treści obywatelom za pośrednictwem innowacyjnych mediów i technik dystrybucji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. C 257 z 27.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 30 z 5.2.1999, s. 1.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- E. mając na uwadze, że sektor audiowizualny UE jest wyjątkowy i charakteryzuje się działaniem systemu określanego jako „dwoisty” opartym na prawdziwej równowadze między nadawcami publicznymi a komercyjnymi,
- F. mając na uwadze, że w powszechnym interesie leży stworzenie skutecznego dwoistego systemu zachowującego prawdziwą równowagę pomiędzy nadawcami publicznymi i prywatnymi,
- G. mając na uwadze, że współlistnienie nadawców publicznych i komercyjnych zapewnia zróżnicowaną i ogólnie dostępną ofertę programową, która jest korzystna dla wszystkich obywateli UE i przyczynia się do pluralizmu w mediach, różnorodności kulturowej i językowej, konkurencji między redakcjami (pod względem jakości i różnorodności treści), a także do swobody wypowiedzi,
- H. mając na uwadze, że Unia Europejska przykłada szczególną wagę do roli dwoistego systemu w produkcji i rozpowszechnianiu treści dotyczących UE,
- I. mając na uwadze, że zmiany, które nastąpiły w sektorze audiowizualnym w minionych latach, w tym rozwój technologii cyfrowych, płatnych platform zamkniętych i nowych elektronicznych podmiotów medialnych, wywarły wpływ na tradycyjny dwoisty system nadawczy, a także na konkurencję między redakcjami (pod względem jakości i różnorodności treści), zmuszając nadawców publicznych i prywatnych do zróżnicowania działalności i do rozważenia możliwości korzystania z nowych platform dystrybucyjnych,
- J. mając na uwadze, że upowszechnianie się nowych technologii zmieniło sposób, w jaki obywatele europejscy uzyskują dostęp do mediów i informacji,
- K. mając na uwadze, że w środowisku elektronicznym niemożliwe jest dalsze podtrzymywanie tradycyjnych granic w sektorze mediów, ponieważ tradycyjne media nie mogą przetrwać bez zdobywania nowych platform (takich jak usługi SMS, strony internetowe i aplikacje dla telefonów typu smart phone) zgodnie z celami europejskiej agendy cyfrowej,
- L. mając na uwadze, że gazety i czasopisma są i powinny pozostać podstawowymi elementami pluralistycznego i zróżnicowanego europejskiego sektora mediów,
- M. mając na uwadze, że dostawcy usług telekomunikacyjnych i internetowych oraz operatorzy wyszukiwarek internetowych odgrywają coraz większą rolę w nowym środowisku medialnym,
- N. mając na uwadze, że w epoce cyfrowej – charakteryzującej się nie tylko większą możliwością wyboru dla konsumenta, lecz również ryzykiem rozdrobnienia grup odbiorców, wzrostem koncentracji mediów, rozwojem zintegrowanych pionowo przedsiębiorstw medialnych oraz przejściem na usługi płatne i kodowanie – publiczne usługi nadawcze pomagają i powinny pomagać w utrzymaniu sfery publicznej, zapewniając wysokiej jakości i wartościową pod względem społecznym ofertę programową oraz obiektywne informacje,
- O. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich publiczne usługi nadawcze nie są jeszcze wystarczająco zakorzenione społecznie i nie dysponują odpowiednimi zasobami,
- P. mając na uwadze, że nadawcy publiczni w niektórych państwach członkowskich stoją przed poważnymi problemami zagrażającymi ich niezależności politycznej, rentowności, a nawet podstawom finansowym, co z kolei stanowi bezpośrednie zagrożenie dla istnienia dwoistego systemu,
- Q. mając na uwadze, że telewizja komercyjna doświadczała ostatnio trudności gospodarczych z powodu spadku dochodów z reklam,
- R. mając na uwadze, że zgodnie z zasadami protokołu amsterdamskiego określenie misji mediów publicznych i zapewnienie finansowania nadawców publicznych wchodzi w zakres wyłącznych uprawnień państw członkowskich,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- S. mając na uwadze, że media publiczne muszą otrzymywać wystarczające finansowanie publiczne, mieć swój udział w istotnych nowych technologiach i platformach oraz mieć zapewnione stabilne i przewidywalne otoczenie regulacyjne, aby mogły pełnić swoją misję w zakresie oferowania wysokiego poziomu treści kulturowych i informacyjnych, a także przyczyniać się wyraźnie do rozwoju umiejętności korzystania z mediów z korzyścią dla obywateli,
- T. mając na uwadze, że publiczne usługi nadawcze można poprawić poprzez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi,
- U. mając na uwadze, że przestrzeganie europejskich norm w zakresie swobody wypowiedzi, pluralizmu mediów, a także niezależności, misji i finansowania mediów publicznych powinno być priorytetem we wszystkich państwach członkowskich,
- V. mając na uwadze, że UE nie dysponuje obecnie odpowiednimi instrumentami służącymi monitorowaniu niebezpieczeństw grożących mediom publicznym i dwoistemu systemowi w państwach członkowskich lub w konkretnych regionach UE, a także reagowaniu na te niebezpieczeństwa,
1. potwierdza poparcie dla dwoistego systemu nadawczego, w którym media prywatne i publiczne odgrywają swoje odnośne role niezależnie od nacisków politycznych i gospodarczych, i apeluje o zapewnienie dostępu do najwyższego poziomu usług nadawczych niezależnie od zdolności konsumentów i użytkowników do uiszczenia opłat;
 2. podkreśla w szczególności zasadniczą rolę odpowiednio wyważonego europejskiego systemu dwoistego w propagowaniu demokracji, spójności i integracji społecznej oraz swobody wypowiedzi, z naciskiem na utrzymanie i wspieranie pluralizmu mediów, umiejętności korzystania z mediów, różnorodności kulturowej i językowej oraz zgodności z europejskimi standardami wolności prasy;
 3. stwierdza, że współistnienie mediów publicznych i prywatnych przyczyniło się znacząco do innowacyjności i zróżnicowania oferty treści oraz miało pozytywny wpływ na jakość;
 4. ponownie stwierdza konieczność utrzymania niezależnych, silnych i prężnych publicznych usług nadawczych przy równoczesnym dostosowaniu ich do potrzeb epoki cyfrowej, a także podkreśla, że realizacja tego celu wymaga wdrożenia konkretnych środków;
 5. w tym kontekście podkreśla fakt, że w epoce cyfrowej publiczne usługi nadawcze mają szczególną misję polegającą na utrzymaniu sfery publicznej przez zapewnienie powszechnego dostępu do wysokiej jakości treści medialnych, odpowiadających interesowi publicznemu, na wszystkich odnośnych platformach;
 6. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zasobów wystarczających do umożliwienia nadawcom publicznym wykorzystywania nowych technologii cyfrowych, by zagwarantować w ten sposób całemu społeczeństwu możliwość korzystania z nowoczesnych usług audiowizualnych;
 7. w związku z tym wzywa nadawców publicznych do wprowadzenia struktur pozwalających na oferowanie atrakcyjnych i wysokiej jakości treści online, by dotrzeć do młodych ludzi, dla których głównym wykorzystywanym środkiem przekazu jest internet;
 8. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań zapobiegających przepaści cyfrowej, np. pomiędzy obszarami miejskimi a wiejskimi, i do zagwarantowania, że dzięki cyfryzacji każda osoba w każdym regionie uzyska równy dostęp do publicznych usług nadawczych;
 9. wzywa państwa członkowskie do rozważenia możliwości ułatwienia konsumentom przejścia z systemu telewizji analogowej na system cyfrowy;
 10. wzywa państwa członkowskie do określenia zakresu zadań nadawców publicznych, aby umożliwić im zachowanie odrębności poprzez zobowiązanie się do dostarczania oryginalnej produkcji audiowizualnej oraz wysokiej jakości oferty programowej i dziennikarstwa niezależnie od względów komercyjnych lub wpływów politycznych, gdyż właśnie to odróżnia je od pozostałych mediów; zauważa, że misje te należy określać jak najbardziej precyzyjnie, jednak przy należyтым uwzględnieniu autonomii programowej nadawców;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

11. przypomina, że zgodnie z zasadą technologicznej neutralności nadawcy publiczni muszą mieć możliwość oferowania w ramach przypisanej im misji usług, w tym nowych usług, na wszystkich platformach;
12. podkreśla, że brak w niektórych państwach członkowskich przepisów dotyczących publicznych usług nadawczych w internecie może mieć negatywny wpływ na zdolność tego sektora do wchodzenia na nowe platformy;
13. przypomina, że naziemne platformy nadawcze, funkcjonujące w oparciu o otwarte i interoperacyjne normy, odgrywają kluczową rolę w dwoistym systemie nadawczym i nadają się idealnie do świadczenia użytkownikom bezpłatnych i łatwo dostępnych audiowizualnych usług medialnych, które lepiej odpowiadają rozdrobnieniu rynków lokalnych oraz spełniają lokalne oczekiwania kulturalne i społeczne;
14. odnotowuje komunikat Komisji w sprawie radiofonii i telewizji z lipca 2009 r., w którym uznano prawo nadawców publicznych do operowania na wszystkich odnośnych platformach dystrybucyjnych, a ponadto potwierdzono uprawnienia państw członkowskich do określania misji, finansowania i organizacji publicznych usług nadawczych przy jednoczesnym uznaniu odpowiedzialności Komisji za kontrolę rażących błędów, i wzywa państwa członkowskie do utrzymania równowagi wśród oferowanych cyfrowych usług medialnych, zagwarantowania uczciwej konkurencji pomiędzy nadawcami publicznymi a mediami prywatnymi i tym samym zachowania prężnie działającego sektora medialnego w środowisku elektronicznym;
15. z zadowoleniem przyjmuje uznanie zasady technologicznej neutralności oraz konieczności przestrzegania niezależności redakcyjnej nadawców publicznych, przy należyтым uwzględnieniu ich potrzeby stabilnego i pewnego finansowania;
16. zwraca jednak uwagę na ogromne koszty (obecnie stosowanych) testów ex ante i podkreśla swoje wsparcie dla proporcjonalnych ocen;
17. przypomina o znaczeniu zaleceń i oświadczeń Rady Europy, które zostały przyjęte przez wszystkie państwa członkowskie UE i które określają europejskie normy w odniesieniu do swobody wypowiedzi, wolności prasy i pluralizmu mediów, a także niezależności, organizacji, misji i finansowania mediów publicznych, szczególnie w społeczeństwie informacyjnym, przyczyniając się tym samym do ochrony wiarygodności publicznych usług nadawczych;
18. przypomina państwom członkowskim o ich zobowiązaniu się do przestrzegania tych europejskich norm i wzywa je do zapewnienia mediom publicznym odpowiedniego, proporcjonalnego i stałego finansowania, tak aby umożliwić im wypełnianie ich misji, zagwarantować ich niezależność polityczną i ekonomiczną i przyczynić się do rozwoju otwartego dla wszystkich i opartego na wiedzy społeczeństwa informacyjnego, dysponującego reprezentatywnymi i dostępnym dla wszystkich mediami wysokiej jakości;
19. wzywa Komisję, by zachęcała państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk na różnych poziomach (krajowych organów ds. mediów, zainteresowanych podmiotów, zarządów nadawców publicznych, niezależnych organów regulacyjnych, a także przedstawicieli widzów i konsumentów);
20. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy pomiędzy krajowymi organami ds. regulacji mediów w ramach europejskiej platformy urzędów regulacyjnych (EPRA) oraz do szerszej wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących odnośnych krajowych systemów nadawczych;
21. przypomina państwom członkowskim, że członkowie zarządów nadawców publicznych powinni być mianowani w oparciu o kompetencje i znajomość sektora mediów;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do upoważnienia Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego, w tym poprzez zapewnienie mu koniecznych zasobów, do gromadzenia danych i prowadzenia badań dotyczących sposobu, w jaki państwa członkowskie stosowały te normy w celu sprawdzenia, czy przyniosło to zamierzony efekt, i nalega, by pociągać państwa członkowskie do odpowiedzialności w przypadku niewywiązania się z podjętych zobowiązań;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

23. wzywa Komisję do bardziej priorytetowego potraktowania dwoistego systemu jako części dorobku UE w kontekście negocjacji akcesyjnych i nalega, by nadzorować postęp osiągnięty w tym zakresie przez kraje kandydujące;
24. ponadto wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego zajęcia się kwestią niedostatecznego finansowania nadawców publicznych; zwłaszcza z myślą o realizacji szczególnego zadania mediów publicznych, które muszą być dostępne jak największej liczbie widzów i radiosłuchaczy na wszystkich nowych platformach medialnych;
25. zauważa, że we wszystkich państwach członkowskich należy zagwarantować przejrzyste prawo własności dotyczące nadawców prywatnych, i wzywa Komisję do monitorowania i wspierania postępu w tym zakresie;
26. wzywa państwa członkowskie, by położyły kres ingerencjom politycznym w usługi oferowane przez nadawców publicznych;
27. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje z niezależnego badania przeprowadzonego na wniosek Komisji i dotyczące określenia wskaźników stopnia pluralizmu mediów w UE;
28. zachęca do wprowadzenia w życie nadzoru nad pluralizmem w mediach, który jest skutecznym narzędziem określania zagrożeń w tym zakresie;
29. przypomina o istnieniu instrumentów finansowych oferowanych przez EBI i zachęca nadawców publicznych borykających się z trudnościami finansowymi do wystąpienia do EBI z wnioskiem o uprzywilejowaną pożyczkę, która zostanie przeznaczona na modernizację infrastruktury, zwłaszcza w połączeniu z cyfryzacją i innowacjami;
30. zachęca poszczególne zainteresowane podmioty do zacieśnienia współpracy w celu ochrony dwoistego systemu, a także zachęca nadawców publicznych i prywatnych do współpracy, w tym z wydawcami, w zakresie dzielenia się treściami, innowacyjnych projektów oraz do nawiązywania partnerstw;
31. wzywa Komisję do wystąpienia z inicjatywą mającą na celu zacieśnienie współpracy między różnymi podmiotami medialnymi, aby umożliwić określenie potencjalnych obszarów współpracy, ułatwić wymianę najlepszych praktyk i zająć się innymi powiązаныmi kwestiami;
32. w związku z tym wskazuje na fakt, że gminne i społeczne rozgłośnie radiowe, szczególnie w mniejszych gminach, mają trudności z długofalowym finansowaniem (np. za pośrednictwem reklam) i że w tym przypadku można wykorzystać nowe możliwości związane z cyfryzacją w celu tworzenia na szeroką skalę gminnych lub społecznych rozgłoszeń radiowych na szczeblu regionalnym;
33. zachęca Komisję, by dostosowała prawa autorskie do nowej epoki cyfrowej, umożliwiając nadawcom utrzymanie szerokiej oferty europejskich treści wysokiej jakości oraz by rozważyła konkretne sposoby ułatwienia ponownego wykorzystywania treści archiwalnych i wdrożenia rozszerzonych systemów licencji zbiorowych, a także prostych systemów opartych na punktach kompleksowej obsługi w zakresie nabywania praw;
34. oczekuje na sprawozdanie z wdrażania przepisów dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dotyczących czasu antenowego przeznaczonego na programy europejskie, zważywszy że niektóre państwa członkowskie nie podjęły żadnych działań w tym zakresie;
35. wzywa Komisję, by zapewniła poszanowanie istniejących ram prawnych przez agregatory treści, i apeluje do niej o rozważenie sposobów, w jakie operatorzy wyszukiwarek i dostawcy usług internetowych mogliby się przyczyniać do finansowania tworzenia treści;
36. podkreśla znaczenie edukacji medialnej dla odpowiedzialnego korzystania z usług dostarczanych przez agregatory treści;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Dziesiąta rocznica przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325

P7_TA(2010)0439

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie dziesiątej rocznicy przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

(2012/C 99 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. i rezolucję nr 1820 z 2008 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1888 z 2009 r. w sprawie przemocy seksualnej wobec kobiet i dzieci w konfliktach zbrojnych, która podkreśla odpowiedzialność wszystkich państw za położenie kresu bezkarności i pociągnięcie do odpowiedzialności winnych zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych, łącznie z przestępstwami związanymi z przemocą seksualną i innymi rodzajami przemocy wobec kobiet i dziewcząt,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 54/134 z dnia 7 lutego 2000 r., która ustanowiła 25 listopada Międzynarodowym Dniem przeciwko Przemocy Wobec Kobiet,
- uwzględniając plan działań Rady UE na rzecz równouprawnienia płci we współpracy na rzecz rozwoju, który powinien zapewniać uwzględnianie równouprawnienia płci we wszelkiej współpracy UE z krajami partnerskimi na wszystkich szczeblach,
- uwzględniając mianowanie w marcu 2010 r. specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ ds. przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych,
- uwzględniając dokument Rady dotyczący kompleksowego podejścia do realizacji przez UE postanowień rezolucji nr 1325 i 1820 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz dokument operacyjny w sprawie wprowadzenia w życie postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 potwierdzonych w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1820 w kontekście EPBiO, które to dokumenty zostały przyjęte w grudniu 2008 r., a także uwzględniając dokument Rady z września 2006 r. w sprawie uwzględniania problematyki praw człowieka w głównym nurcie EPBiO,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz ich dyskryminacji, jak również wytyczne UE w sprawie dzieci i konfliktów zbrojnych,
- uwzględniając rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uwzględniania tematyki płci w stosunkach zewnętrznych UE oraz w procesie budowania pokoju i ugruntowywania tożsamości narodowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji kobiet w konfliktach zbrojnych i ich roli w odbudowie i procesie demokratycznym w krajach po zakończeniu konfliktu ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie kobiet w polityce międzynarodowej ⁽³⁾,
- uwzględniając plan działań parlamentarnej Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony z 2007 r. w sprawie włączania problematyki płci do głównego nurtu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 287.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 347.